

روزنامه

جشن شاهنشاهی ایران

این روزنامه مکبار در تاریخ طی ۱۰۰ نثاره و در تیس اڑی برابر تیر اڑچه می جراید سه اسکر کشور و همراه با آنست اشعار رسیداید

شماره بیست و یکم: سهشنبه ۲۶ مردادماه ۱۳۵۰

داهی که به اوج اعتلامی پیوندد

تصویر - چاپ آنکارا صفحه چهارم

در ایران
عظمت گذشته
همزمان با
امیدهای مطمئن آینده
جشن گرفته می شود

برای جشن شاهنشاهی
بر نامه پوشکوه کشور تونس

انعکاس در جهان

در صفحه چهارم چاپ شده است

۵۷ روز تا آغاز جشن شاهنشاهی فاصله داریم

جشن شاهنشاهی ایران، جشن تمدن جهانی است

بررسی هنر تراش صور حیوانی
در دوره هخامنشی
در صفحه دوم

چهره سازنده جشنها

در صفحه هشتم چاپ شده است

ایران به جرگه کشورهای صنعتی وارد می شود

از: روزنامه تراوای چاپ بریسل

* روایت کتزیاس طبیب دربار هخامنشی
پرده از افسانه پردازی هرودوت برمیدارد

تاریخ کشورمان را خودمان بنویسیم
در صفحه ۷ چاپ شده است

پیک، این حلقه پیوندها و الفت‌های انسانی

بنیان شادگانی، پیوند های عاطلی، پیوندهای زندگی اجتماعی استوار است. بر قوم، زبان، جامعه ای استواری اساس عاقلان و هفتمانی در همه پذیرد، میتوان به دست یافتن جنبه های مادی و معنوی. مردم آن جامعه به قله هیاتی استواری اساس زندگی اجتماعی، پیروزی و تعدی آینده بست. در جوگوتی پیوندها، در قفسه همبستگی، عامل پیروزی است. عمل و اطلاعه است. آنگاه که

رسانس آریائی و میراث اسلامی ایران

سردبیر مجله نیلیش هند، در شرقیای بحضور شاهنشاه آریامهر، درباره جنگ های شاهنشاهی، این کرد: است و این سوال است که برای کسانی که از این دیرینه سال ایران را میدانند، و از تاریخ پیش از اینها آنچه که آنها می‌دانند، پیش می‌آید. اما، آنچه شاهنشاه، به سردبیر مجله هندی باید از مودن، گره سوال را میکنند. شاهنشاه ایران، این بود، اینه است، و تا امروز، این بیوند خود را، با روحانیت، خط کرده است. و بیرون خود را، با روحانیت، و پیش از آنکه اسلام یابد، شاهنشاه ایران، به دین زرتشت، که دینی برتر از پرستش ارباب انانوی بود تکیه داشت، و هنگامی که اسلام را خواست، و روح مکاریست فرهنگ ایرانی، تعلیم گذاشتند ایران این یاف، شاهنشاه ایران، شاهنشاه اسلام نداشتند، و شاهنشاهان ایران، به گسترش اسلام، و پیش از این بزرگ خدای را آوردند، و قرنهایست که، تقلیل خاطر ملت ایران و شاهنشاه این بجای تغلب هنچه غیری است و ایران، پیوسته مزرعه پژوهش فرهنگ و تصنیف اسلامی، و تأثیر حصار اسلام بوده است.

زمان دور را به تاریخ پیارم، که سرشار از مظاهر ایران و اعتقاد مذهبی شاهنشاهان ایران بوده است، امریز که در ایران هرجیز، از پیش از میشود، و استوار میگردد. افزون اینان شاهنشاهان را خدایان شاهنشاهی، تاریخ معاصر کشور مارا تابا شاخص است اقلاب سفید، که انسان اینو خیزی و توسرایی ایران، و تجدید مهد، با گذشت پر افتخار آنست، از روح اینان مذهبی، و اعتقاد اسلامی، سرشار است. درک این مطلب دشوار نیست. بین آنچه پیامبر که اسلام آورد، و مجموعه مدون بزرگترین اندیشه و فقیه در صفحه ۸

۱۰۰ لوح آنکه در آنکه

چه کس را دادگر توان گفت؟

داریوش شاه گوید:
» به درستگاری راه ببردم. نه به نالوان و نه تووان
زور نوزیریم«
» پیش از بند سیزدهم سوون چهارم سوک بسته شد ایران
بزرگ در پیشستون
آنرا، که نمیتواند دستان خوشی را به سمت آزادی،
نمیتوان «دادگر» ماست. چه، در او «توان» بپایان
بیفه در صفحه ۵

سابقه اصل

به عهد)) در

ایران باستان

- 4 -

فرارداد

تائسجاً که معلوم است در دوره باستان قرازدادها کنند که نیز حکومتها مینهند معمولی کاملاً تردید کی (قرارداد) یعنی امروز را داشته است. عناصر مختلفی کامراز در حقوق قرازدادی شخصی داد و خود مانند اصلوفیان یهودی اساس قرارداد را می‌خواهند چنانچه از روی شرایط و شرط‌پذیری برای این اتفاق قرازدادها و مدت اعتبار و اختلال آنها و اخواز مختف قرارداد از دادگاه‌های دادگاهی موقت فناورکاریزی، اجرائی و دادگشی موقت از این اصل و قراردادهای تاریک همان‌گونه سلح و غیره در دوره باستان بین وجود داشته است. تردید کوئن مفهوم (قرارداد) در کنکته و امروز تاریخ زیادی توجه عدم ترقی تأثیس‌بین‌المللی و تقدان مستکه‌های موثر فناورکاریزی، اجرائی و دادگشی موقت این اصل و بالاخره استقلال و خودگشایی حکومتها از این اصل در دوره باستان تا زمان حال بیاورد. اساس کله قراردادها بجهة ادوار مبتنی بر اصل (وقای و یهود) بوده است. پس از نویسنده کان جدید و عاصم اصل Pacta sunt Servanda (وقای و یهود) به می‌داند.

و باستکی فراردادها باصل (وفاي به عهد)
و رابطه اين اصل با نظم و عدالت بين المللی
مفهوم بوده است . (۱)

تعهدات، نه تنها الزام اخلاقی داشت بلکه از نظر مذهبی هم واجب الرعایه بود. بطوریکه از آثار مذهبی آن زمان بر می‌آید «میرزا (مهر) در

ابتدا در مذهب هند و ایرانی خداوند روشانی و پاسارا نظم و خدای قراردادها و معاملات و راستی و درستی و صفات در زندگی و شهادت انسان و سوگندها و پیامها و ناظر کل ملک و ملکه ای

علم و حامی مخلوقات بوده است...» **میر**
دoust انسان و در تزاع با عوامل شر ...
یعنی بی نظمی و بی عدالتی و سو عنیت و نادرستی
ما و شر بک و همراه است...» (۲)

دراوستا از «مهر» یا «میترا» بعنوان
فرشته روشنائی و پاسدار عهد و بیمان یاد شده
است. هیتوان گفت آنچه را که ما امروز به آن

و فای به همه « میکوتوم در ایران ساستان در وجود همچوین میشه است . در شتیها که قسمتی ازاوساتید بخشی به فرشته هم اختصاص دارد که (همیرشت) نامیده میشود . در مهریشت گفته شده که آبادانی کشور به

نیر تراش صور حیوانی

صحيح

شماره بیست و یک

شهر بیانی که تاریخ باعنوان «کبیر» از آنان تجلیل کرده است

شاہنشاه آریامهر در پیام نوروزی امثال

پس از آنکه سال حدادیدرا «سال کوروش

بزرگ» نام نهادند، از پیش شاهنشاهی

عنوان «مرد تاریخ ایران و همچنان»

نام برداشت و این نکته مهرباً پایداری فرمودند

که هیچ فرهنگ و پندیر را درجهان امروز

نمیتوان یافت، مگر اینکه بیخوبی از فرهنگ

و تمدن ایران باستان بهره بر کرکه و خست تأثیر

آن قرار نداشتند. و راز انتساب پیاساینه

جهانیان از جن های دوهزار و پانصدین سال

بنیاد شاهنشاهی ایران بود. زیرا کوروش،

شاهنه خلاصه شده است. زیرا کوروش،

نخستین بنیان کار ایجاد شده است. زیرا کوروش،

با اینکه معمولی و ارزشمندی انسان است.

درست است دنیانی قدمی قیل از کوروش نیز

سیاری بخود ایجاد شده است. و قدر خیقت هم

این جوامع ناشناخته ای کوچکترین تفاوتی با

اجنبات اولیه موجودات انسانها نداشتند،

بلکه در سیاری موادر را برات و خیانت از

آنکونه جوامع و قفار میکردند. زیرا اگر

در کلکهای جوانان و جماعات انسان های

نخستین لایق قانون مکمل حکمفرما بود و

اعضای قویتر (البته سر فا بخاطر تنازع یکسا

و سر کردند شکم خود) ظلمرا از کلکوی

موجود شفاقت میبردند، درین بالمال

اجنبات عکل گرفته و متبدن، بخاطر هیچ

بیوی همراه سهل گردان جوانی بود، در این

رسزمنی های فراموشی ایمان چون، آشوریانیا

و پخت التصر حکومت میکردند که سلطنت آنها

بر ایجاد شده ایجاد شدند. و ای ای میتوان نام چنان

چوامی را «جامعه متدن» که هیچ، حتی

آشوریانیا باشد نهادن باشد در اکتفی ای که

از خود بچای نهاده است این انتقام از فرهنگ

خالک شهر شور و شورهای دیگر را باشود

کشیدند و کشکوی ایلان را ایجاد میخواستند

و آن رسزمنی را از همه وکوفند و نفمات

موسیقی نی تیکیب میکردند و بدرندگان و ماران

و جوانان و شیخ سردم «آری، اجنبات

و حکومتیان ایلان قاضی چون، آشوریانیا

نیز بخود معتقدند. ولی ای ای میتوان نام چنان

چوامی را «جامعه متدن» که هیچ، حتی

وقتی کوروش بکیر را بینان گذاشت فرهنگ

و تمدن بشی و از زندنه تاریخ بینان این گفتند

سخن گرفت یا عماری ناشی از میهن رسیستی

ایرانیان نیست. این گفتی ایست که داشتند

بیوهان و ایلانشندان مفرغتیزین حقی قیل از

خود ایرانیها بر آن و قوف یافته اند. آن که

لالش ایلان در راه ایجاد میخواستند

از آغاز تغییب میکردند و از کیهانی چون

کارانه ایشور ایان باشد، دیگر تاگ غانگیزو

شرم از اینکه باشند پاچاله ایجاد میخواهند

و تغییب ایکنیست شده بودند، ای ایان باشند

یاک کیتیبه دیگر در بیوهانی روش دنیانی تازه

بر و شوشن کردند و شوشنی از ایانیانشی

کدران آن پیروزی چونکی میگشت. ایچانی

و کوکوی ایکنیکی میگشتند و ایکنیکی

